

IKTYOS!

Det är den internationella iktyosdagen då jag skriver dessa ord. Funderingar runt ämnet ploppar upp som svampen efter regnet.

Vi hade en tuff början, jag och min Iktyos, men som tur var så fick vi våra namn direkt. Jag av mina föräldrar och hon från en läkare som redan på BB döpte henne till Iktyos. Vi fick vad vi behövde, jag vällingflaskor, hon burkar med salvor. Jag som är allätare protesterade sällan mot det som serverades. Hon skrek ibland för full hals när doktors salvrecept inte passade, nyss smörjd hud sved och brändes som av eld och vi stoppades i baljan för att få bort styggelsen.

Med tiden lärde vi oss vad som är bra för oss. Ack, så lyckliga vi blev av första semestern vid havet! Att gå längst stranden, plocka snäckor, höra vågornas sång och det bästa av allt - bada i saltvatten och låta solen kyssa kroppen. Då kunde jag tro ibland att hon försvann. Drunknade i havet kanske? Men hon bara lekte kurragömma några veckor innan hon hoppade fram plötsligt och ropade: Här är jag!

Vi blev osams ibland. Som när jag ville springa längre distans och hon, efter en fantastisk start av loppet, satte krokben för mig för hon ville sitta och vila tillsammans. Hon var alltid på mig så att säga och flera av mina förstahandsval av utbildning och yrken fick jag nej till eftersom hon inte godkändes. Då surade jag, men sedan hittade vi tillsammans en yrkesframtid som gjorde oss båda mycket nöjda och tillfredsställda.

Vi är båda nyfikna och sugna på äventyr och det ledde till att vi som vuxna hamnade i Sverige. Jag blev helt såld på ostkaka med hjortronsylt samt smörgåstårta och hon blev helt lyrisk av nya salvor från en svensk farbror doktor!

En vacker dag googlade vi först på mitt namn, och sedan på hennes och då blev första träffen Iktyosföreningen! Det blev fart på oss och samma dag blev vi medlemmar och ett nytt liv började för oss. För vi kände oss ibland mycket ensamma. Vi hade ingen att dela våra hemligheter med, ingen som skulle förstå vad vi pratar om och vad vi känner. Snart kom den dagen då vi fick åka på en medlemshelg med Iktyosföreningen. I sista stund höll vi på att fega ur, men nej, vi är tuffa tjejer så vi andades djupt och for iväg. Vi hamnade i en stor familj som bara väntade på oss med sina öppna armar. Massor av vänskap, kunskap, omsorg och hjälpsamhet välde över oss och vi slukades av det som av ett svart hål som förde oss in i en annan värld, en värld av medvetenhet och förståelse. Vi är inte vilsna längre, har lärt oss mycket nytt, har någon att fråga när vi tvivlar, undrar och vill höra flera åsikter.

Det mest avgörande är att Hon och Jag har accepterat varandra precis som vi är. Vi är mera omtänksamma mot varandra. Jag måste erkänna att jag tidigare ibland varit elak mot henne. Som när jag inte brydde mig att köpa ut salvor som hon ville ha, låtsades som hon inte fanns. Hon skrek på mig och lät mig inte sova, fick min hud att spricka och blöda. Det var dumdrigtigt från min sida, för hon vann ändå alltid över mig.

Nu lärde vi oss av många andra som har en iktyoskompis hur vi kan samarbeta så det blir bra för båda parter och jag själv har accepterat att hon alltid finns och kommer att finnas med mig. Jag presenterar henne för nya bekanta och berättar hennes historia om någon undrar. Tillsammans med andra medlemmar i Iktyosföreningen berättar vi om henne för så många människor som möjligt, speciellt inom vården, som kan hjälpa oss att må bra. Tjenare kompis, har du hört om Iktyos?